

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Alexandrem Kryslem v právní věci žalobce **P.J.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Bártou, advokátem se sídlem Plzeň, T.G. Masaryka 25, proti žalovanému **Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.5.2012, č.j. DSH/3721/12,

t a k t o:

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7.5.2012, č.j. DSH/3721/12 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 23.2.2012, č.j. MMP/168245/11 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Prvoinstančním rozhodnutím bylo rozhodnuto, že se žalobce „uznává vinným z porušení ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), a z naplnění skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31.7.2011, neboť dne 27.5.2011 v době okolo 06:55 hodin v Plzni, na pozemní komunikaci ul. Na Roudné, řídil motorové vozidlo tovární značky Škoda Fabia, RZ: ... ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění“. Žalobci byla za tento přestupek uložena „v souladu s ustanovením §

12 odst. 1 zákona o přestupcích, podle ustanovení § 22 odst. 4 zákona o přestupcích ve znění účinném do 31.7.2011, pokuta ve výši 35.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí“. Žalobci byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Žalobce žalobu odůvodnil tím, že proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal odvolání, ve kterém namítal zejména nedostatek subjektivní stránky skutkové podstaty, a jelikož podle jeho názoru nebylo prokázáno zavinění úmyslné či z nedbalosti, a to ani z nedbalosti nevědomé, navrhl zrušení prvoinstančního rozhodnutí a zastavení řízení. Žalovaný napadené rozhodnutí odůvodnil tak, že nesouhlasí s názorem žalobce a má za to, že jednáním dne 27.5.2011 žalobce naplnil všechny znaky přestupku včetně zavinění, a to formou nevědomé nedbalosti. Uvedl, že dne 13.12.2010 byla žalobci při doručování písemnosti Městským úřadem Rokycany zanechána výzva a poučení, že pokud nebude písemnost vyzvednuta v úložní lhůtě, bude považována za doručenou desátého dne, kdy byla připravena k vyzvednutí. Z toho žalovaný dovozuje, že žalobce si měl a mohl být vědom toho, že následky doručení oznámení o dosažení dvanácti bodů náhradním způsobem nastanou i bez ohledu na to, zda si písemnost vyzvedne na poště, či kdy si tuto písemnost fakticky převzal. Žalobce tedy měl a mohl vědět, že uplynutím pěti pracovních dnů od 23.12.2010 pozbyl řidičské oprávnění, a to ke dni 1.1.2010 (zřejmě 2011). Žalobce konstatoval, že s rozhodnutím nesouhlasí a namítá, že naplnění jednoho ze základních znaků skutkové podstaty uvedeného přestupku a subjektivní stránky nebylo zcela bezpečně prokázáno. Především uvádí, že jeho bydliště je a bylo v době rozhodování na adrese ... a tuto adresu má uvedenu i ve všech osobních dokladech. Z doručenky, ze které vycházel i žalovaný, je zřejmé, že písemnost Městského úřadu Rokycany mu byla doručována na adresu ... Nemohl si tak v úložní době vyzvednout výzvu a poučení, a proto nemohla nastat ani fikce doručení. Nelze tedy souhlasit se závěrem žalovaného, že žalobce měl a mohl vědět, že uplynutím pěti pracovních dnů od 23.12.2010 pozbyl řidičské oprávnění.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že rozporované doručování je doručování písemnosti Městského úřadu Rokycany ze dne 9.12.2010, č.j. 10990/OD/10, oznámení o dosažení 12 bodů v registru řidičů. Barevná kopie doručenky této písemnosti je založena na čl. 97 spisu prvoinstančního orgánu. Se žalobcem nelze souhlasit, že v předmětné době měl jiné místo trvalého pobytu. Dle výpisu z evidence obyvatel v době doručování měl žalobce místo trvalého pobytu na adrese..., a tedy tato písemnost byla doručována na správnou adresu. Z uvedeného důvodu tak bylo rovněž možné aplikovat i institut fikce doručení. Doručení fikcí přitom postačuje k naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty přestupku, neboť adresát, pokud by si přebíral poštu, vědět měl a mohl, že je mu daná písemnost doručena, tedy v případě žalobce i vědět měl a mohl, že pozbyl řidičské oprávnění. Ve vztahu k přestupku žalobce tak žalobce vědět měl a mohl, že dne 27.5.2011 řídí motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění. To, že si žalobce od 13.12.2010 na základě výzvy a poučení doručovanou písemnost ve lhůtě 10 dní nevyzvedl, jde toliko k jeho tíži. Jestliže se žalobce na dané adrese nezdržoval, mohl si změnit v evidenci obyvatel adresu trvalého pobytu, popř. si zvolit v evidenci obyvatel adresu pro doručování. Nic takového však žalobce neučinil. Ke změně adresy trvalého pobytu přitom došlo až dne 26.9.2011.

Vzhledem k tomu, že žalovaný souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a žalobce ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřil nesouhlas s takovým projednáním věci, přičemž byl ve výzvě poučen o tom, že nevyjádří-li nesouhlas s takovým projednáním věci, bude se mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), o věci samé bez jednání.

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

Zástupce žalobce do protokolu o ústním jednání ze dne 9.12.2011 uvedl: „K věci uvádím, že se domnívám, že pan J. se nedopustil přestupku, neboť z jeho strany nebyla naplněna subjektivní stránka podstaty přestupku, ze kterého byl obviněn. Vycházím z toho, že rozhodnutí mu bylo doručeno dne 2.6.2011“.

V odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí bylo uvedeno, že „z předloženého spisového materiálu vyplývá, že JUDr. Jaroslav Bárta byl v době od 17.1.2011 a je do současné doby právním zástupcem obviněného, který jeho prostřednictvím podával námitky proti záznamu bodů do registru řidičů a následně i odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Rokycany o zamítnutí těchto zápisů. Dne 23.5.2011 pak bylo právnímu zástupci obviněného doručeno rozhodnutí žalovaného o potvrzení výše uvedeného rozhodnutí Městského úřadu Rokycany. Z ust. 34 odst. 1 a 2 správního řádu vyplývá, že zástupce v řízení vystupuje jménem zastoupeného a pouze jemu se doručují písemnosti. Správní úřad tak nenese odpovědnost za to, pokud zástupce nevyrozumí o obsahu písemnosti zastoupeného. Právní účinky právního úkonu vztahující se k doručení vznikají od momentu doručení písemnosti zástupci. Z těchto důvodů považuje správní orgán vyjádření právního zástupce o nenaplnění subjektivní stránky přestupku za vyvrácené, neboť k zavinění postačuje zavinění z nedbalosti. Oznámení o dosažení 12ti bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění bylo doručeno přímo obviněnému dne 23.12.2010. Touto písemností byl obviněný vyrozuměn o tom, že po uplynutí lhůty 5 pracovních dnů pozbývá svá řidičská oprávnění a v této lhůtě je povinen odevzdat řidičský průkaz. Obviněný byl dále poučen o tom, že lhůta pozbytí řidičského oprávnění se přerušuje pouze v případě, že během paušálně stanovené lhůty 5 pracovních dnů jsou správnímu orgánu doručeny námitky proti záznamům, kterými bylo dosaženo 12 bodů. Této možnosti obviněný ve stanovené lhůtě nevyužil, a proto ke dni 1.1.2011 pozbyl řidičské oprávnění. O této skutečnosti obviněný věděl, neboť dne 17.1.2011 udělil plnou moc JUDr. Jaroslavu Bártovi ke svému zastupování. Námitky proti záznamům, kterými bylo dosaženo 12 bodů, doručené Městskému úřadu Rokycany dne 26.1.2011, pak již byly ve vztahu k v této době již pozbytému řidičskému oprávnění bez významu“.

Z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí vyplývá, že prvoinstanční orgán shledal námitku žalobce uvedenou do protokolu ze dne 9.12.2011 za nedůvodnou ze dvou důvodů. Zaprvé, že není podstatné, kdy bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2011, č.j. DSH/6519/11, předáno žalobci jeho zástupcem, nýbrž okamžik, kdy toto rozhodnutí bylo

doručeno jeho zástupci. Zadruté, že žalobci bylo oznámení a výzva podle § 123 c odst. 3 zákona o silničním provozu doručena dne 23.12.2010.

V odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalobce uvedl, že „namítá, že oznámení mu nebylo doručeno 23.12.2010, ale až 17.1.2011, kdy si je osobně převzal, neboť od 22.12. do 15.1.2011 byl na dovolené, což může doložit. O tom, že celé řízení o námitkách skončilo zamítnutím odvolání se fakticky dozvěděl až 2.6.2011, kdy si osobně převzal od právního zástupce rozhodnutí krajského úřadu“.

Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí ztotožnil s oběma prvoinstančním orgánem uváděnými důvody. K odvolací námitce uvedl, že „je bez významu, že odvolatel v době doručení náhradním způsobem dne 23.12.2010 se v místě doručování nezdržoval z důvodu dovolené. tato skutečnost nemá na doručení náhradním způsobem vliv. Mohla by být toliko důvodem pro případné podání žádosti o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena, ve smyslu ust. § 24 odst. 4 správního řádu. Tato žádost však podána nebyla. Nelze rovněž odhlédnout od skutečnosti, že pokud byl odvolatel na dovolené skutečně od 22.12.2010, nic mu nebránilo si písemnost vyzvednout ode dne jejího uložení dne 13.12.2010 až do dne 21.12.2010. Odvolatel tedy vědět měl a mohl, že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne 23.12.2010 pozbyl řidičské oprávnění, tedy ke dni 1.1.2010. Podání námitek proti záznamu bodů v registru řidičů později pak nemělo vliv na dřívější pozbytí řidičského oprávnění. Lhůta k pozbytí řidičského oprávnění se totiž ve smyslu ust. § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu přerušuje pouze v případě podání námitek v této lhůtě. Po uplynutí lhůty 5 pracovních dnů již uplynulá lhůta nelze přerušit“. Žalovaný dále uvedl, že „vzhledem k uvedenému je pak již nepodstatné, kdy a jakým způsobem bylo odvolateli doručeno rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí námitek proti záznamu bodů v registru řidičů (rozhodnutí odvolacího správního orgánu č.j. DSH/6519/11 ze dne 19.5.2011). Přesto však odvolací správní orgán uvádí, že se se závěrem správního orgánu I. stupně ztotožňuje v tom, že v případě doručení písemnosti právnímu zástupci se písemnost považuje za doručenu samotnému zastoupenému. K tomu vizte ust. § 34 odst. 1 správního řádu. Je pak na dohodě právního zástupce a samotného zastoupeného, jakým způsobem spolu komunikují. Toto je toliko otázkou jejich občanskoprávního vztahu. I z toho důvodu tak lze shledat v jednání odvolatele zavinění z nevědomé nedbalosti, neboť vědět měl a mohl, že řízení o námitkách proti záznamu bodů bylo pravomocně skončeno, záleželo pouze na soukromoprávní komunikaci mezi odvolatelem a jeho právním zástupcem“.

Aniž by žalobce jakkoli v žalobě rozporoval správnost závěrů správních orgánů učiněných v odůvodnění správních rozhodnutí či setrval na svých ve správním řízení uvedených tvrzeních, zcela nově v žalobě namítl, že „nelze souhlasit se závěrem žalovaného, že žalobce měl a mohl vědět, že uplynutím pěti pracovních dnů od 23.12.2010 pozbyl řidičské oprávnění, neboť oznámení a výzva podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu mu nebyla doručována na adresu jeho bydliště, a proto si nemohl tuto písemnost v úložní době vyzvednout, a proto nemohla nastat ani fikce doručení“.

I pokud soud pomine účelovost a nevěrohodnost tvrzení žalobce, způsobující nezpůsobilost této námítky věrohodně prokázat nezákonnost napadeného rozhodnutí, vyplývající ze skutečností, že žalobce nic podobného v žádném správním řízení nenamítal,

když ve správním řízení zpochybňoval toliko to, že v období od 22.12. do 15.1.2011 byl na dovolené, výslovně potvrdil, že písemnost osobně převzal dne 17.1.2011, tudíž o jejím doručování se objektivně před tímto datem musel dozvědět, téhož dne tj. 17.1.2011 udělil stávajícímu zástupci plnou moc, ve které jako své bydliště uvedl adresu..., tedy adresu shodující se s adresou, na kterou mu byla písemnost zasílána, je soud nucen konstatovat, že námitka žalobce nebyla vůbec způsobilá prokázat nezákonnost napadeného rozhodnutí. Pro posouzení věci není podstatné, jaká byla v rozhodné době adresa bydliště žalobce, nýbrž skutečnost, že a kdy žalobce oznámení a výzvu podle § 123 c odst. 3 zákona o silničním provozu osobně převzal.

Podle § 3 zákona o přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl (§ 4 odst. 1 zákona o přestupcích).

Žalobce v odvolání sám výslovně uvedl, že oznámení a výzvu podle § 123 c odst. 3 zákona o silničním provozu osobně převzal dne 17.1.2011. S ohledem na to, že téhož dne žalobce udělil plnou moc svému stávajícímu zástupci, který na základě ní následně jménem žalobce podal námitky, není důvod o správnosti tvrzení žalobce jakkoli pochybovat.

Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Podle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu podá-li řidič námitky proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.

Stanoví-li zákon o silničním provozu v ustanovení § 123f odst. 4 zákona, že se běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3, tj. i lhůta 5 pracovních dnů k pozbytí řidičského oprávnění, přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu, je nezbytné dospět k závěru, vzhledem k tomu, že přerušena může být toliko lhůta, která ještě běží, že k odvrácení následku pozbytí řidičského oprávnění je možné zabránit pouze tehdy, pokud jsou námitky u příslušného obecního úřadu podány před uplynutím stanovené lhůty. To je do 5 pracovních dnů ode dne, v němž bylo oznámení doručeno. Zákon současně stanoví, že námitky je nutné v této lhůtě příslušnému obecnímu úřadu doručit, neboť k přerušení běhu lhůty dochází od okamžiku jejich „*doručení příslušnému obecnímu úřadu*“ nikoli od okamžiku jejich „*podání*“.

V oznámení a výzvě podle § 123 c odst. 3 zákona o silničním provozu byl žalobce krom jiného poučen o tom, že „*uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno, pozbývá řidičské oprávnění (§ 123c odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb.)*“ a že „*dle § 123f odst. 4 se přerušuje lhůta k pozbytí řidičského oprávnění dle § 123c odst. 3 zák. o silničním provozu pouze tehdy, jsou-li námitky podány proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů (popř. do všech záznamů). Pro přerušení běhu lhůty k pozbytí řidičského oprávnění je nutné, aby byly námitky doručeny správnímu orgánu (nestačí předání poštovní přepravě)*“.

Nejen na základě ustanovení § 123c odst. 3 a § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu, když případná neznalost zákona žalobce neomlouvá, nýbrž také na základě poučení obsaženého v oznámení a výzvě podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, které odpovídá znění předmětných ustanovení zákona o silničním provozu, mohl žalobce nabýt dojmu, že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo oznámení doručeno, nepozbyl řidičské oprávnění, pouze tehdy, pokud by námitky příslušnému obecnímu úřadu doručil nejpozději dne 24.1.2011. Pomine-li soud skutečnost, že žalobci se nepodařilo věrohodným způsobem vyvrátit, že mu oznámení a výzva podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu byla v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, fikcí doručena již dne 23.12.2010, když mu zásilka byla podle doručenky doručována již dne 13.12.2010, a v průběhu správního řízení za podmínek ustanovení § 41 nepožádal podle § 24 odst. 2 téhož zákona o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

Jak vyplývá z otisku úředního razítka na námitkách ze dne 21.1.2011, byly námitky Městskému úřadu Rokycany doručeny teprve dne 26.1.2011, tj. v době, kdy již uplynula lhůta stanovená v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

Žalobce tak ani v případě, pokud by se subjektivně domníval, že mu oznámení a výzva podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu byla doručena teprve dne 17.1.2011, nemohl objektivně nabýt dojmu, že dne 27.5.2011, je stále držitelem řidičského oprávnění. Žalobce mohl a měl vědět, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, neboť mu nic nebránilo v tom, aby údaj o doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu ověřil buď u svého zástupce, nebo u Městského úřadu Rokycany.

Soud neshledal žádný ze žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

Soud neprovedl důkaz sdělením Krajského úřadu Plzeňského kraje, Odboru vnitřních věcí a krajského živnostenského úřadu, ze dne 2.8.2012, předloženým žalovaným k prokázání skutečnosti, že trvalý pobyt žalobce byl od 27.10.1993 do 26.9.2011 na adrese..., neboť provedení tohoto důkazu nebylo nutné k posouzení důvodnosti žaloby.

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož se žalovaný vzdal práva na náhradu nákladů řízení, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 27. září 2012

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová